

Stop precariedade! Emprego digno Fronte ao aumento da desigualdade e da pobreza laboral, políticas que garantan os dereitos da clase traballadora

A CIG encara 2024 coa posta en marcha dunha campaña de denuncia e de mobilizacións ante o imparábel aumento das desigualdades e da pobreza laboral en Galiza e para reclamar un cambio radical nas políticas públicas que garanta os dereitos da clase traballadora. Nun contexto marcado pola situación de emerxencia social, e no que se celebran eleccións autonómicas o vindeiro domingo 18 de febreiro, a central sindical aposta por trasladar aos centros de traballo é á rúa a necesidade de contar cunha nova lexislación ante as cada vez máis habituais e prolongadas crises, novas formas de explotación e avance da precariedade e do desemprego.

Aínda que na CIG levamos meses preparando os contidos e o desenvolvemento da campaña, esta arrincará oficialmente o vindeiro xoves 1 de febreiro coa celebración dunha asemblea nacional de delegados/as en Santiago de Compostela, tras a que se celebrará unha manifestación polas rúas da cidade até San Caetano.

Somos conscientes de que as políticas laborais neoliberais dos gobernos de Madrid aceleran a desigualdade e a pobreza que provocan en Galiza as nefastas políticas do PP, con importantes sectores produtivos agonizando, e que reforzan a dependencia económica e política do noso país ao sistema español, impedindo un desenvolvemento galego propio que free o empobrecemento das clases populares, o imparábel avellentamento da poboación, a

desertización social e industrial e a continua emigración por falta de emprego.

Políticas como non fixar o Salario Mínimo Interprofesional (SMI) nos 1253 euros para cumprir a Carta Social ou como as que a CIG leva tempo propoñendo para mellorar a protección por desemprego e facilitar o acceso a

unha prestación, evitando a redución das contías e a súa duración e impedido que as empresas poidan transferir ao sector público os custos sociais da situación de empobrecemento e precariedade xeneralizada pola extensión dos baixos salarios e o abuso na contratación parcial e fixa descontínua.

Batería de propostas

Por iso dende a central sindical reclamamos unha reforma do desemprego que garanta os dereitos das persoas traballadoras en paro, para o que elaboramos unha batería de propostas encamiñadas a reforzar a súa protección que se pode consultar na nosa web.

Porque a protección dos dereitos da clase traballadora é fundamental para poder facerlles fronte con xustiza social aos efectos dos cambios no tecido produtivo e no mundo do traballo provocados polo proceso de descarbonización e da implantación das novas tecnoloxías na economía, intensificándose a valorización do capital e a desvalorización do traballo e aumentando a concentración da riqueza en menos persoas, en territorios máis lonxe de Galiza, e elevando o risco de exclusión social e dun elevado e estrutural desemprego.

Neste contexto, urxe un plan galego de recuperación económica, industrialización e creación de emprego digno e servizos públicos na nosa terra, ao tempo que é fundamental que tanto a acción dos gobernos como a propia política laboral superen o centralismo español, a submisión aos principios neoliberais e que o economicismo dite a regulación e aplicación dos dereitos sociais.

Unha mudanza que virá da man da mobilización social, para forzar a aprobación dunha nova lexislación laboral e social que restituía os dereitos perdidos e favoreza novos dereitos e regulacións que nos fortalezan como clase traballadora galega. De igual xeito, só o conflito na negociación colectiva garantizará o noso dereito a negociar e a decidir de xeito democrático e directo en Galiza os nosos convenios colectivos, as nosas condicións de traballo e de vida.

A prevalencia dos convenios galegos fortalece a loita por mellores condicións

A negociación colectiva constitúe unha ferramenta fundamental da clase obreira para mellorar as súas condicións de traballo. É na negociación colectiva onde se pode frear a aplicación das medidas máis lesivas da normativa laboral e é o marco no que avanzar nos dereitos que a lexislación non recolle.

Pero para que sexa eficaz cómpre unha negociación próxima aos centros de traballo e que os convenios asinados en Galiza teñan prioridade aplicativa sobre os de ámbito estatal. A recente modificación do artigo 84 do ET -finalmente non validada no Congreso- respondía en parte a esta histórica reivindicación do sindicalismo nacionalista e afianzaba a recuperación dun dereito perdido coas últimas reformas laborais.

Por iso o secretario xeral da CIG, Paulo Carril, urxe a entrada en vigor dunha modificación que constitúe “unha oportunidade para reforzarmos o marco galego de relacións laborais” e fortalecer a capacidade da clase traballadora galega para loitar pola mellora das súas condicións laborais e salariais. “Temos que exercer o noso dereito a democratizar a negociación colectiva, que algunhas organizacións sindicais pretenden secuestrar en mesas en Madrid”.

Tanto a CIG como o sindicato vasco ELA son maioritarios nos seus respectivos países e a afectos da Lei Orgánica de Liberdade Sindical tan representativos como UGT e CCOO. Por iso, Carril rexeita a oposición manifestada por estas dúas centrais porque “non podemos seguir soportando que a negociación estatal impida a negociación colectiva en Galiza”.

Mais recuperar a prioridade aplicativa dos convenios negociados en Galiza non será posíbel sen a loita iniciada polo sindicalismo nacionalista e as mobilizacións desenvolvidas ao longo destes anos.

O Goberno español viuse forzado a asumir esta modificación fronte ao

contemplado na reforma laboral aprobada na pasada lexislatura, que só eliminou a prevalencia dos convenios de empresa en materia de contía salarial (sempre que exista concorrencia cun convenio sectorial); pero que mantivo a estrutura centralizada impulsada pola reforma da negociación colectiva de Zapatero en 2011, e afianzada posteriormente polos Gobernos do PP.

A patronal, UGT e CCOO queren impedir os ámbitos galegos de negociación colectiva.

Isto provocou consecuencias moi prexudiciais, sendo a última a rexistrada no convenio da construción de Pontevedra, que foi asinado pola CIG (sindicato maioritario) e a patronal provincial, pero declarado nulo polo TSXG tras a demanda presentada pola patronal estatal por entender que regula materias reservadas e mellora os dereitos pactados en Madrid.

A CIG defende unha negociación colectiva próxima á clase traballadora, como mellor garantía de organización e capacidade de resposta, e para que

sexan as persoas traballadoras as que incidan e decidan en cada momento sobre as súas condicións laborais.

Un modelo sindical como o que representa o sindicalismo nacionalista, a CIG, promove a mobilización, o conflito e a folga como único camiño para a conquista dos dereitos. Por iso a patronal, UGT e CCOO queren impedir os ámbitos galegos de negociación colectiva, a través da centralización, do diálogo social e de acordos vergoñentos como o V AENC, que empeoran as condicións da clase obreira galega.

Neste contexto, a CIG aposta polos convenios sectoriais de ámbito galego e a necesidade dun acordo interprofesional galego de estrutura da negociación colectiva que sirva para protexer os convenios provinciais da colonización por parte dos estatais.

Con todo, a prioridade de aplicación fica condicionada a que a regulación dos acordos ou convenios autonómicos sexa máis favorábel para as persoas traballadoras que a fixada nos convenios ou acordos estatais, polo que “aínda temos que seguir pelexando para acadarmos o pleno recoñecemento do dereito a negociar aquí e con todas as garantías xurídicas as nosas condicións de traballo”.

Precariedade e baixos salarios intensifican a conflitividade na negociación colectiva

A precariedade laboral e a pobreza salarial son os dous elementos que caracterizan o actual mercado do traballo e que, aínda afectando ao conxunto da clase obreira, teñen especial incidencia na mocidade e nas mulleres como principais vítimas da extensión da contratación fixa descontinua e da parcialidade.

A deterioración das condicións de traballo, xunto coas dificultades que cada día máis traballadores e traballadoras teñen para chegar a fin de mes a causa dos baixos salarios, reflíctese na intensificación da conflitividade na negociación colectiva. E son os sectores máis precarizados e feminizados os que rexistran os conflitos máis duros.

Un exemplo claro constitúeo a **limpeza de Lugo**, que leva en folga máis de dous meses para reclamar un convenio colectivo digno fronte a unha patronal estatal, ASPEL, que pretende consolidar as condicións de miseria e perpetuar unhas táboas salariais por debaixo do Salario Mínimo Interprofesional.

As administracións públicas, principais contratistas destes servizos, eluden a súa responsabilidade consentindo que as grandes empresas españolas como Acciona, FCC, Eulen, Clece ou Sacyr, engorden os seus millónarios beneficios á conta de estender a pobreza e a explotación laboral no noso país.

Neste contexto, a extensión do conflito é imparábel. De feito, recentemente tivo lugar unha xornada de loita nas catro provincias, con folgas tamén en Ourense e Pontevedra e mobilización na Coruña.

Tamén continúa a loita incansábel do persoal de **Vitrassa**, con mobilizacións diarias e cunha folga indefinida que acumula xa máis de 50 xornadas. O cadro de persoal da concesionaria do servizo de transporte urbano do Concello e Vigo reclama un convenio colectivo que recolla melloras laborais e salariais, tras tres anos cos soldos sen actualizar.

A presión dos traballadores/as obrigou a empresa a sentarse e negociar e a poñer enriba da mesa unha proposta que foi rexeitada en asemblea, polo que a folga e as protestas seguirán.

Sectores feminizados

As loitas por unhas condicións de traballo e uns salarios que permitan vivir con dignidade danse en numerosos sectores, con ampla presenza de mulleres. En todos os casos, os convenios de referencia xa foron superados polo SMI pero as patronais teiman en recortar dereitos e en consolidar a pobreza.

A sanidade privada da provincia da Coruña leva mobilizándose dende setembro e xa secundou dúas xornadas de folga para exigir un con-

venio xusto que dignifique as retribucións e mellore as condicións laborais.

As traballadoras das escolas infantís privadas e de xestión indirecta, etapa 0-3, xa contan seis días de folga e mobilizacións na Coruña, Vigo e Compostela para reclamar unha mellora substancial das súa situación laboral. O convenio polo que se regulan é de ámbito estatal e é un dos máis baixos do sector educativo.

Diante disto, CIG aposta por un convenio galego como única vía de negociación real, na que non se suplante as traballadoras/es por cúpulas sindicais e patronais, e onde se defendan os seus intereses, non se vendan e intercambien, sendo directamente o persoal quen decida.

S.O.S. EN DEFENSA DO NOSO MAR

MANIFESTACIÓN!

Domingo – 21 de xaneiro
Santiago de Compostela
Saída: 12:00 na Alameda

A CIG chama a participar na manifestación convocada polos sectores pesqueiro, marisqueiro e ecoloxista galegos baixo o lema 'En defensa do noso mar' este domingo 21 de xaneiro dende a Alameda de Santiago ás 12:00 horas ante a "nefasta" e "incompetente" xestión do vertido de pellets que está a afectar a nosa costa.

A central sindical critica o desleixo, as mentiras e a manipulación da Xunta, que pretendeu minimizar o impacto ecolóxico para eludir a súa responsabilidade, abocando novamente o pobo a autoorganizarse fronte ao abandono por parte da Administración galega das súas funcións. E censura a inacción do Goberno español, reclamando para Galiza as competencias para poder decidir sobre as nosas costas.

A Seguridade Social vulnera a intimidade de miles de mulleres

Desde a entrada en vigor, no mes de xuño de 2023, das novas baixas por menstruacións incapacitantes e interrupción do embarazo –procesos polos que só pasan mulleres– estableceuse un sistema de comunicación destas continxencias que permite que as empresas saiban a causa da IT. Unha información confidencial que non se proporciona se tes unha gripe, un problema dixestivo ou unha fractura. Por iso a CIG presentou, o pasado mes de decembro, unha denuncia diante da Axencia de Protección de Datos por vulneración da intimidade de miles de mulleres.

O sindicato tivo coñecemento desta circunstancia a través dunha compañeira afectada, afiliada da central sindical, que descubriu que tanto na súa empresa, como na xestoría coa que traballa tiñan coñecemento de que viña de pasar por un aborto. Unha situación xa de por si dolorosa e estigmatizadora que deixou a esta traballadora sorprendida, indignada e moi afectada.

Esta vulneración da normativa de protección de datos e do dereito á intimidade da traballadora prodúcese tras das modificacións introducidas pola Lei Orgánica 1/2023 no relativo a saúde sexual e reprodutiva e interrupción voluntaria do embarazo. Modificacións a raíz das que o INSS emitiu, en maio de 2023, unha instrución con respecto ao sistema FIE, de comunicación de continxencias ás empresas, nas que se recollían estas novas situacións especiais, cada unha delas identificada cun código.

A partir desa instrución, cada vez que unha muller traballadora pasa por un deses procesos, á súa empresa chega un parte da Seguridade Social que especifica o código correspondente á “situación especial”, o que significa que tanto na empresa como na xestoría que lle realiza os trámites e tamén na mutua correspondente,

teñen coñecemento do motivo da Incapacidade Temporal.

Para a CIG isto é “inadmisíbel, gravísimo e atenta contra todos os dereitos humanos”, en concreto, tal e como denuncia Nicolasa Castro, secretaria das Mulleres, “contra os dereitos das mulleres”. Unha situación que entende que “non se pode consentir”.

Por iso o sindicato presentou denuncia ante a Axencia Española de Protección de Datos e nos organismos de representación do INSS exixindo que se modifique esta situación e deixe de expoñerse deste xeito ás mulleres. Porque, como afirmou a secretaria de Organización, Susana Méndez, se trata dunha “gravísima vulneración do dereito á intimidade revelando datos sensíbeis de saúde” que, a esta altura, pode afectar xa a miles de mulleres. Vulneración que considera “dobrememente grave

e absolutamente intolerábel” cando quen o fai é unha Administración Pública, polo que anima a todas as compañeiras afectadas a presentar reclamación patrimonial.

Outra sanidade pública é posíbel!

A Plataforma SOS Sanidade Pública vén de anunciar a convocatoria dunha grande mobilización para o día 4 de febreiro, ás 12:00 horas, con saída da Alameda compostelá, contra o desmantelamento da Sanidade Pública. Unha convocatoria lanzada tras constatar que os orzamentos da Xunta para o ano 2024, lonxe de responder ás necesidades reais da sanidade pública galega, consolidan a actual situación de “debilitamento e privatización”.

A Plataforma alerta da situación límite da Atención Primaria e os graves problemas de accesibilidade da atención hospitalaria –só se publican as listaxes de agarda estruturais mentres se agochan as reais- o que ocasiona retrasos nos procesos, xa que os diagnósticos tardan máis en confirmarse e as intervencións cirúrxicas en realizarse. Un grave problema ao que se engade a falta de profesionais nos hospitais, que se ven obrigados a atender a máis doentes dos que recomentan as sociedades científicas.

SOS Sanidade Pública reclama ademais a presenza da Psicoloxía Clínica na Atención Primaria, para atender as enfermidades relacionadas coa saúde mental. Un problema emerxente na sociedade que se está atendendo con psicofármacos cando o que se precisan son profesionais.

Por iso a plataforma chama a participar masivamente na manifestación prevista en febreiro, para exixir que se desenvolvan todas as súas capacidades destinando os orzamentos necesarios para garantir a axeitada dotación de medios materiais e humanos porque “outra sanidade pública é posíbel”.